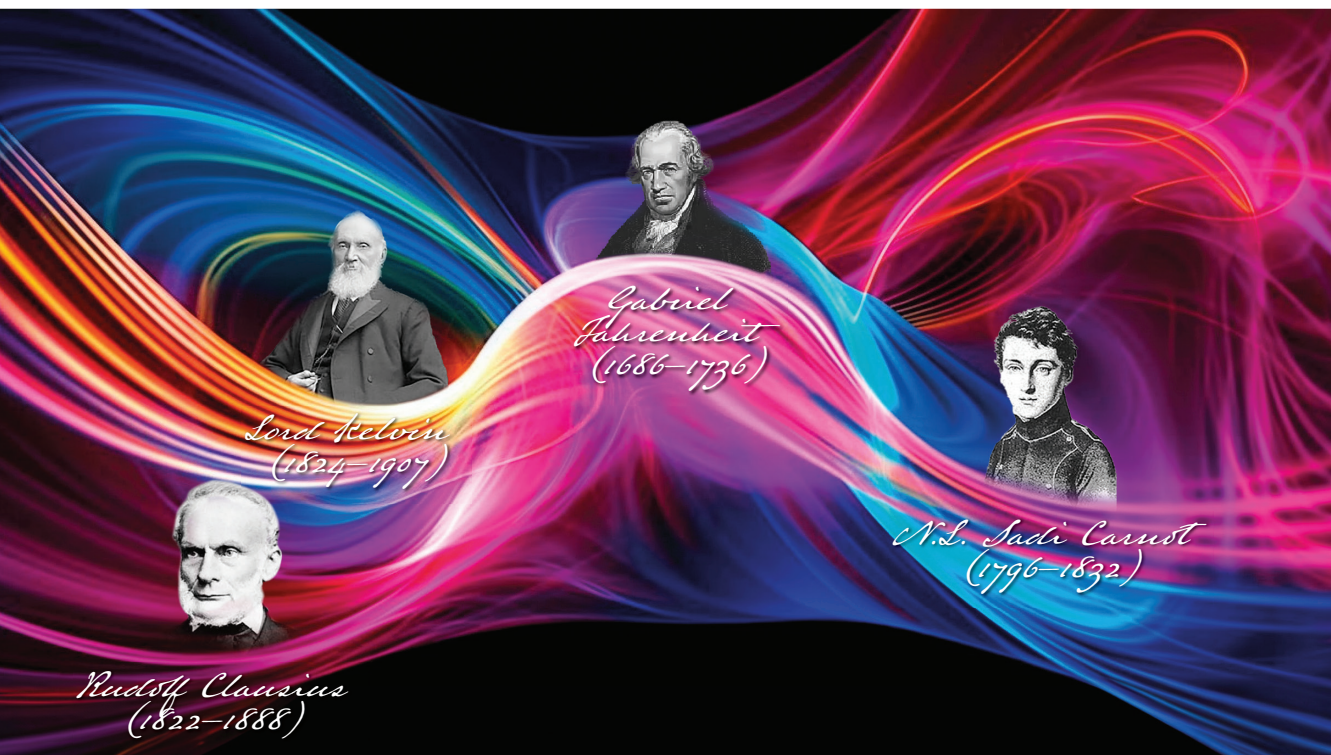

XXXV Jubileuszowy Zjazd Termodynamików

11–14 września 2023 r., Gdańsk

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU REDAKCYJNEGO
WYDAWNICTWA POLITECHNIKI GDAŃSKIEJ

Dariusz Mikielwicz

REDAKCJA JĘZYKOWA

Agnieszka Frankiewicz

SKŁAD I PROJEKT OKŁADKI

Ireneusz Jelonek

Wydano za zgodą

Rektora Politechniki Gdańskiej

i Przewodniczącego Komitetu Termodynamiki i Spalania Polskiej Akademii Nauk

Utwór nie może być powielany i rozpowszechniany, w jakiegokolwiek formie
i w jakikolwiek sposób, bez pisemnej zgody wydawcy.

© Copyright by Wydawnictwo Politechniki Gdańskiej,
Gdańsk 2023

ISBN 978-83-7348-892-2

WYDAWNICTWO POLITECHNIKI GDAŃSKIEJ

Wydanie I. Ark. wyd. 1,2, ark. druku 2,4, 278/1227

Druk i oprawa: Volumina.pl sp. z o. o.

ul. Księcia Witolda 7-9, 71-063 Szczecin, tel. 91 812 09 08

Spis treści

Przedmowa	5
Alegoria Nauki	7
Biogramy	9
Bogumił Bieniasz	11
Tadeusz Jan Chmielniak	12
Marian Czapp	13
Roman Domański	14
Władysław Gajewski	15
Zygmunt Szymon Kolenda	16
Edward Kostowski	17
Joachim Kozioł	18
Jarosław Mikielwicz	19
Władysław Nowak	20
Mieczysław Edward Poniewski	21
Wiesław Pudlik	22
Janusz Terpiłowski	23
Marian Trela	24
Piotr Wojciech Wolański	25
Andrzej Ziębik	26
Zarys historii Zjazdów Termodynamików	27

Przedmowa

Każda konferencja ma na celu nie tylko przedstawienie najnowszych osiągnięć czy omówienie tendencji rozwoju danej dziedziny, lecz jest także okazją do spojrzenia w przeszłość. Szczególnie wtedy, gdy jest to spotkanie jubileuszowe, tak jak XXV Zjazd Termodynamików.

Termodynamika techniczna, zwana też termodynamiką stosowaną, to dziedzina wiedzy, która ma fundamentalne znaczenie w zrozumieniu otaczającego nas świata. Z tego względu jest to przedmiot wykładany praktycznie na wszystkich kierunkach studiów nauk technicznych.

Do rozwoju termodynamiki technicznej przyczyniła się liczna grupa polskich naukowców. W okresie do 1939 roku istniały trzy ośrodki, które stanowiły o sile polskiej termodynamiki technicznej: ośrodek lwowski, któremu przewodził prof. Tadeusz Fiedler (1858–1933), ośrodek warszawski, na czele którego stał prof. Bohdan Stefanowski (1883–1976), oraz ośrodek krakowski, który współtworzył prof. Edmund Chromiński (1874–1954).

Po 1945 roku termodynamika techniczna była rozwijana również w innych polskich miastach, przede wszystkim we Wrocławiu, Gliwicach i Gdańsku. Liczna grupa wybitnych profesorów kontynuowała polską szkołę termodynamiki technicznej. Próbę przedstawienia ich sylwetek podjął prof. Zbigniew Gnutek¹, jednak na wychowankach i następcach spoczywa obowiązek uzupełnienia życiorysów osób szczególnie zasłużonych dla polskiej termodynamiki technicznej.

Niniejsze opracowanie ma na celu przedstawienie postaci żyjących profesorów polskiej termodynamiki technicznej, którzy wielu młodym adeptom nauki są już mniej znani, chociaż ich wkład w rozwój, nauczanie i upowszechnianie tej dziedziny jest fundamentalny.

Druga część opracowania dotyczy historii Zjazdów Termodynamików polskich i stanowi właściwie niewielkie uzupełnienie pionierskiej pracy prof. Zbigniewa Gnutka¹, którego wkład w popularyzację wiedzy o polskich termodynamikach jest nie do przecenienia.

Autorzy pragną podziękować Leonowi Bogusławskiemu, Tadeuszowi Bohdalowi, Rafałowi Kobyłkiewiczowi, Ryszardowi Białeckiemu, Stanisławowi Czappowi, Elżbiecie Fornalik-Wajs, Sławomirowi Grądzielowi, Wojciechowi Kostowskiemu, Tomaszowi Kujawie, Wojciechowi Stankowi, Marcinowi Szedze i Joannie Wilk za pomoc w opracowaniu biogramów, korektę i uzupełnienie historii Zjazdów Termodynamików.

Janusz T. Cieśliński
Dariusz Mikielwicz
Jan Wajs

¹ Z. Gnutek, M. Pomorski: Badania w zakresie termodynamiki w latach 1957–2008. Historia Zjazdów Termodynamików. Oficyna Wydawnicza Politechniki Wrocławskiej, Wrocław 2008.

Alegoria Nauki

Wieżę zegarową na Gmachu Głównym ówczesnej Królewskiej Wyższej Szkoły Technicznej w Gdańsku (Königliche Technische Hochschule zu Danzig) od momentu jej powstania w 1904 roku wieńczyła złota figura Alegorii Nauki. Jest to postać trzymająca w prawej ręce księgę, a we wzniesionej nad głową lewej ręce zapaloną pochodnię. Atrybuty figury pozwalają interpretować ją jako uosobienie nauki. W albumie wydanym z okazji otwarcia Uczelni projektant całego kompleksu budynków prof. Albert Carsten napisał, że nad głównym frontem Gmachu Głównego wznosi się wieżyczka dachowa, zwieńczona trybowaną w miedzi pożąconą figurą, wyobrażającą technikę. Zdaniem doc. dr. inż. Andrzeja Januszajtisa, znawcy historii Gdańsk, emerytowanego pracownika PG, nauka jest pojęciem szerszym, zawierającym w sobie różne dziedziny, także technikę.

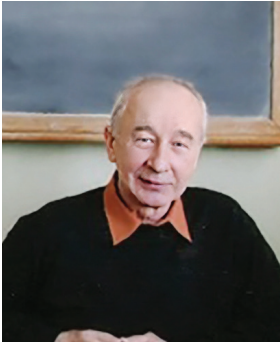
Centralna część Gmachu Głównego, w tym wieża zegarowa z figurą Alegorii Nauki, spłonęła w marcu 1945 roku i dopiero po 67 latach posadowiono zrekonstruowaną wieżę wraz z figurą na nowo. Moment osadzenia Alegorii Nauki na wieży zegarowej uświetniła obecność znamienitych gości, którzy 7 maja 2012 roku podpisali okolicznościowy dokument. Uroczystość zaszczylicili m.in.: prof. Jerzy Buzek, premier RP, prof. Michał Kleiber, prezes Polskiej Akademii Nauk, Krystyna Szumilas, Minister Edukacji Narodowej, Hanna Zych-Cisoń, wicemarszałek województwa pomorskiego, arcybiskup Tadeusz Gocłowski, metropolita gdański, byli rektorzy PG oraz osoby całym sercem zaangażowane w rekonstrukcję wieży. Akt pamiątkowy został złożony w księdze Alegorii Nauki. Prof. Henryk Krawczyk, ówczesny rektor PG, wyraził nadzieję, że Alegoria Nauki będzie czymś więcej niż symbolem. Nie kryjąc dumy, stwierdził: „Wierzę, że odbudowana wieża doda naszej uczelni pewności na każdym polu”.

W tym kontekście statuetka Alegorii Nauki stała się jednym z najważniejszych wyróżnień Politechniki Gdańskiej, które są wymienione w statucie Uczelni i nadawane decyzją rektora. Nestorzy termodynamiki polskiej, o których mowa w dalszej części tej publikacji, otrzymują wyróżnienie szczególne, związane po pierwsze z ich wkładem w rozwój polskiej termodynamiki, a po drugie z docenieniem tej działalności z perspektywy Uczelni silnie związanej z termodynamiką polską oraz dążącej do tego, by być wyróżniającym się ośrodkiem akademickim w Polsce i za granicą.

Opracowano na podstawie:

W. Czabański, *Gmach Główny – rekonstrukcja wieżyczki zegarowej i Alegorii Nauki*, w: *Politechnika Gdańska. Uczelnia i ludzie*, t. 1, red. S. Gapiński, Gdańsk 2022, s. 42–45 oraz W. Czabański, *Rekonstrukcja wieży zegarowej*, „Pismo PG” 6/2012, s. 6–9.

Biogramy

Bogumił Bieniasz

Bogumił Bieniasz urodził się 12 czerwca 1940 r. w Głuchowie k. Łańcuta. W 1956 r. ukończył I Liceum Ogólnokształcące Męskie im. St. Konarskiego w Rzeszowie. W 1961 r. ukończył studia na Wydziale Mechanicznym Politechniki Krakowskiej, specjalność samochody i ciągniki. W 1971 r. uzyskał stopień dr. n. tech., a w 1980 stopień dr. hab. n. tech. Tytuł profesora otrzymał w 2006 r.

W 1961 r. stażysta w Rzeszowskiej Fabryce Sprzętu Gospodarskiego, a następnie w Wytwórni Sprzętu Komunikacyjnego. Po stażu starszy konstruktor w Sekcji Pomiarowej Działu Prób i Badań Silników Lotniczych WSK. Od 1963 r. asystent w Zakładzie Konstrukcji Maszyn WSI w Rzeszowie. Od 1965 r. asystent w Zakładzie Termodynamiki i Energetyki Ciepłej Wydziału Ogólnotechnicznego WSI w Rzeszowie, a od 1966 r. starszy asystent w Zakładzie Termodynamiki Wydziału Mechanicznego, kierowanym przez prof. Jana Madejskiego. W 1981 r. mianowany na stanowisko docenta. W latach 1971–1973 kierownik Zespołu Termodynamiki Technicznej i Energetyki Ciepłej, a w latach 1973–1988 zatrudniony w Zakładzie Silników. W latach 1988–1996 kierownik Zakładu Termodynamiki i Silników Lotniczych, a w latach 1996–2011, do chwili przejścia na emeryturę, kierownik Katedry Termodynamiki. Prodziekan ds. studiów dziennych specjalności lotnictwo (1982–1984), a w latach 1984–1987, z wyboru, dziekan Wydziału Mechanicznego (1984–1987) i członek Senatu PRz (1984–1996).

Odbył liczne staże zagraniczne, w tym w National Engineering Laboratory w Szkocji (1973–1974) i w Université Catholique de Louvain (1985). W latach 1995–2004 prowadził wykłady z sześciu przedmiotów w ramach niemieckojęzycznych studiów EMES (European Mechanical Engineering Studies) oraz wykłady w ramach Programu Socrates – Erasmus. Wieloletni członek KTiS PAN, a także członek Zespołu Dydaktyczno-Naukowego Wychowania Technicznego MEN (1986–1989), sekretarz Wydziału Technicznego Rzeszowskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk (1967–1969), rzecznik dyscyplinarny dla nauczycieli, przewodniczący Odwoławczej Komisji Dyscyplinarnej dla Studentów, a także wieloletni przewodniczący Pracowniczej KZ–P oraz przewodniczący Koła PTTK na PRz.

W pracy naukowej zajmował się konwekcyjną wymianą masy i ciepła w regeneratorach obrotowych.

Odnznaczony Złotym Krzyżem Zasługi (1984) oraz Medalem KEN (1993). Wyróżniony m.in. Złotą Odznaką ZNP (1978), Medalem Zasłużony dla Województwa Rzeszowskiego oraz Srebrną Odznaką OHP.

Tadeusz Jan Chmielniak

Tadeusz Jan Chmielniak urodził się 12 października 1941 r. w Czańcu k. Bielska-Białej. W 1965 r. ukończył studia na Wydziale Mechanicznym Energetycznym Politechniki Śląskiej w ramach specjalności energetyka jądrowa. W 1970 r. uzyskał stopień dr. n. tech., w 1972 stopień dr. hab. n. tech., a w 1982 tytuł profesora.

W latach 1982–2010 dyrektor Instytutu Maszyn i Urządzeń Energetycznych (obecnie Katedra Maszyn i Urządzeń Energetycznych, Wydział Inżynierii Środowiska i Energetyki). W latach 1975–1981 dziekan Wydziału Mechanicznego Energetycznego. W kadencji 1987–1990 rektor Politechniki Śląskiej. Członek Senatu PŚ w latach 1984–1990.

Od 2007 r. członek korespondent PAN, a od 2016 r. członek rzeczywisty. W latach 2010–2018 przewodniczący Komitetu Problemów Energetyki PAN, a w kadencji 2019–2022 członek prezydium KPE PAN. Członek KTIS PAN oraz Komitetu Inżynierii Środowiska PAN, a także wielu rad naukowych i komitetów redakcyjnych czasopism naukowych. Koordynator projektów zamawianych i strategicznych. Członek Zespołu T10 Komitetu Badań Naukowych (2000–2004), członek Zespołu Odwoławczego Rady Nauki (2008–2010), członek Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów (2011–2013). Doktor h.c. Politechniki Częstochowskiej (2009) i Politechniki Śląskiej (2011).

Główne zainteresowania naukowe dotyczą technologii energetycznych, energetyki wodorowej, energetyki jądrowej i zeroemisyjnych układów konwersji energii z biomasy i odpadów.

Odznaczony Krzyżem Oficerskim OOP, Złotym Krzyżem Zasługi, Medalem KEN. Laureat wielu nagród, m.in. Rektora PŚ, MNiSW, Siemens.

Marian Czapp

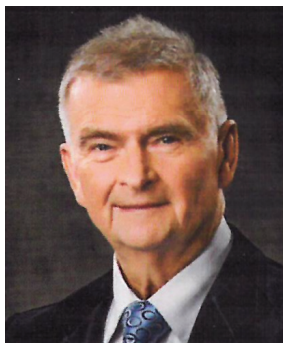
Marian Czapp urodził się 24 maja 1938 r. w Sianowie w woj. pomorskim. Szkołę średnią ukończył w Gdańsku w 1955 r., a następnie studiował na Wydziale Mechanicznym (od 1956 r. – Wydziale Budowy Maszyn) Politechniki Gdańskiej, gdzie w 1960 r. otrzymał dyplom mgr. inż. w specjalności maszyny i urządzenia chłodnicze. Stopień naukowy dr. n. tech. uzyskał w 1967 r. na Wydziale Budowy Maszyn Politechniki Gdańskiej, natomiast stopień dr. hab. n. tech. w 2002 r. na Wydziale Mechanicznym Politechniki Koszalińskiej.

W latach 1960–1970 asystent, starszy asystent, wykładowca i adiunkt w Katedrze Chłodnictwa PG. W 1970 r. przeniósł się do powstałej w roku 1968 Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Koszalinie, przemianowanej w 1996 r. na Politechnikę Koszalińską, gdzie pracował nieprzerwanie do przejścia na emeryturę. W latach 1970–1972 adiunkt, następnie docent etatowy, a w latach 2002–2008 profesor nadzwyczajny PK. Podczas pracy na PK pełnił funkcje kierownika Zakładu Termodynamiki i Energetyki Ciepłej, następnie Katedry Techniki Ciepłej i Chłodnictwa, prodziekana Wydziału Mechanicznego (1973–1974), dyrektora Instytutu Konstrukcji i Eksploatacji Maszyn (1976–1978), prodziekana ds. nauki Wydziału Mechanicznego (1987–1993) i dziekana Wydziału Mechanicznego (1993–1999).

Wieloletni członek KTiS PAN, członek Podsekcji Przepływów Wielofazowych Sekcji Mechaniki Płynów KM PAN, a także współorganizator licznych konferencji, w tym XVI Zjazdu Termodynamików (Kołobrzeg, 1996). Członek Koszalińskiego Towarzystwa Naukowego, Polskiego Towarzystwa Pomp Ciepła oraz Zespołu Redakcyjnego czasopisma „Technika Chłodnicza i Klimatyzacyjna”.

W pracy naukowej zajmował się techniką ciepłą, techniką chłodniczą, a zwłaszcza wymianą ciepła, w tym szczególnie przez promieniowanie. Brał udział w pracach dotyczących urządzeń chłodniczych absorpcyjnych, zwłaszcza trójskładnikowych, a w latach 1961–1967 uczestniczył w badaniach agregatów chłodniczych z gazem wyrównawczym.

Odnaczony Krzyżem Kawalerskim OOP (2003), Złotym Krzyżem Zasługi (1976) oraz Medalem KEN (1987). Wyróżniony m.in. odznaką honorową za Zasługi dla m. Koszalina (1973) oraz dwiema nagrodami MNiSW.

Roman Domański

Roman Domański urodził się 9 sierpnia 1943 r. w Warszawie. W 1961 r. ukończył Liceum Ogólnokształcące im. T. Reytana w Warszawie. W latach 1962–1967 studiował na Wydziale Mechanicznym Energetyki i Lotnictwa Politechniki Warszawskiej. Stopień dr. n. tech. uzyskał w 1976, dr. hab. n. tech. w 1988, a tytuł profesora w 1995 r.

W latach 1991–2012 kierownik Zakładu Termodynamiki Instytutu Techniki Ciepłej PW, a w latach 1991–1992 zastępca dyrektora ITC ds. nauki. Założyciel i dyrektor Uczelnianego Centrum Badawczego Zrównoważonych Systemów Energetycznych PW (2010–2012). Prorektor ds. nauki Wyższej Szkoły Techniczno-Ekonomicznej w Warszawie w latach 2000–2008. Dyrektor Departamentu Nauki Studiów i Analiz MEN w latach 1995–1996. Od 1992 r. związany z Instytutem Lotnictwa. W latach 1999–2023 wiceprzewodniczący Rady Naukowej Instytutu Lotnictwa – obecnie Rady Łukasiewicz – Instytutu Lotnictwa.

W latach 1996–2018 członek KTiS PAN (w latach 2007–2015 wiceprzewodniczący), członek European Council of Thermal Energy Storage, członek Komitetu Wykonawczego Programu European Council through Energy Storage IEA (2001–2010), członek Zarządu Polskiego Towarzystwa Energetyki Słonecznej do 2018 r. Od 2012 r. członek Rady Naukowej Instytutu Energii Atomowej. Członek Towarzystwa Naukowego Warszawskiego od roku 2004. Organizator wielu znaczących konferencji krajowych i zagranicznych, w tym FutureStock (2003), Newac (2009), International Nuclear Energy Congress (2011, 2012, 2014).

Działalność naukowa koncentruje się na obszarach udarów promieniowania laserowego, chłodzenia łopatek i wysoko obciążonych cieplnie elementów silników, barier TBC, akumulacji energii, przepływów wielofazowych, pomiarów właściwości cieplnych, konwersji energii, OZE.

Odnznaczony Krzyżem Kawalerskim OOP i Medalem KEN. Wyróżniony medalami i odznakami, a także wieloma nagrodami MNiSW.

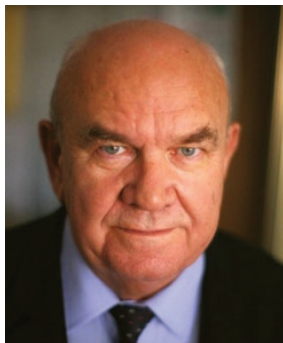
Władysław Gajewski

Władysław Gajewski urodził się 5 marca 1937 r. w miejscowości Jodzie k. Wilna. W 1956 r. ukończył szkołę średnią w Morażu i rozpoczął studia na Wydziale Budowy Maszyn Politechniki Częstochowskiej. W 1961 r. uzyskał tytuł mgr. inż. w specjalności maszyny i urządzenia energetyczne. Stopień dr. n. tech. uzyskał w 1968 r. na Wydziale Budowy Maszyn PCz, a stopień dr. hab. n. tech. nadała mu Rada Wydziału Mechanicznego Energetycznego Politechniki Śląskiej w roku 1984. Tytuł profesora otrzymał w 1987 r.

W latach 1974–1995 kierownik Zakładu Kotłów i Termodynamiki w Instytucie Maszyn Ciepłych PCz, a w latach 1996–2007 kierownik Katedry Kotłów i Termodynamiki. Dwukrotnie dziekan Wydziału Budowy Maszyn PCz (1976–1979 i 1990–1996) oraz prodziekan w latach 1972–1976. W latach 2007 oraz 2010–2015 przewodniczący KTiS PAN. Od 1998 r. członek Association of Energy Engineers. Członek rządowej komisji ds. opracowania koncepcji produkcji kotłów z paleniskiem fluidalnym. Współorganizator licznych konferencji, w tym XIII Zjazdu Termodynamików w Kozubniku (1987).

Zainteresowania naukowe dotyczą zagadnień ciepłno-przepływowych w układach fluidalnych ze szczególnym uwzględnieniem procesów heterogenicznego spalania paliw.

Odnaczony Krzyżem Oficerskim OOP (1998), Krzyżem Kawalerskim OOP (1988), Złotym Krzyżem Zasługi oraz Medalem KEN (1981). Wyróżniony m.in. Złotą Odznaką Zasłużony dla Energetyki i wieloma nagrodami MNiSW.

Zygmunt Szymon Kolenda

Zygmunt Szymon Kolenda urodził się 28 marca 1936 r. w Mościcach. W 1953 r. ukończył IV Liceum Ogólnokształcące w Tarnowie. W latach 1953–1958 studiował na Wydziale Mechanicznym Energetycznym Politechniki Śląskiej na kierunku energetyka, a w latach 1962–1965 fizykę na Wydziale Fizyki Uniwersytetu Jagiellońskiego. W 1965 r. uzyskał stopień dr. n. tech, w 1968 stopień dr. hab. n. tech., w 1971 tytuł profesora nadzwyczajnego, a w 1989 tytuł profesora zwyczajnego.

W latach 1981–2006 kierownik Katedry Teorii i Inżynierii Procesów Metalurgicznych na Wydziale Metali Nieżelaznych AGH, a w latach 1978–1981 i 1984–1985 dziekan Wydziału Metali Nieżelaznych AGH.

Członek wielu stowarzyszeń naukowych i zawodowych, w tym: Polskiej Akademii Umiejętności (od 1996; od 2019 członek czynny Wydziału Nauk Ścisłych i Technicznych PAU), KTiS PAN (od 1989), Komitetu Problemów Energetyki PAN (od 1996), American Physical Society (APS), American Society for Mechanical Engineers (ASME) (od 1994). W latach 1969–1970 odbył staż w National Research Council of Canada. Był profesorem wizytującym w Institute for Advanced Studies (Meksyk) i University of New Brunswick (Kanada).

Specjalizuje się w zakresie matematycznego modelowania procesów wymiany ciepła i masy oraz termodynamiki procesów nieodwracalnych.

Odnznaczony Krzyżem Oficerskim OOP, Krzyżem Kawalerskim OOP i Medalem KEN. Wyróżniony Medalem „Honoris Gratia” nadanym przez prezydenta m. Krakowa, Medalem Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Polskich Ameryki Północnej i Medalem Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Polskich we Francji. W 2015 r. otrzymał tytuł honorowego profesora Politechniki Śląskiej.

Edward Kostowski

Edward Kostowski urodził się 11 stycznia 1937 r. w Nowej Wsi – obecnie Ruda Śląska, dzielnica Wirek. Ukończył Liceum Ogólnokształcące w Wirku. W latach 1955–1961 studiował na Wydziale Mechanicznym Energetycznym Politechniki Śląskiej na kierunku energetyka jądrowa. W 1967 r. uzyskał stopień dr. n. tech., w 1973 stopień dr. hab. n. tech., a w 1989 tytuł profesora.

Był zatrudniony na PŚ od 1961 (asystent) do 2010 r. (prof. zw.), początkowo w Katedrze Energetyki Ciepłej, następnie w Instytucie Techniki Ciepłej. W latach 1979–1987 prodziekan Wydziału ME, a w latach 1987–1991 kierownik Studiów Podyplomowych. Członek KTiS PAN (1992–2008) oraz Komisji Energetyki – Oddział PAN w Katowicach (do chwili obecnej). W latach 1986–1990 członek Rady Naukowej przy Ośrodku Badawczo-Rozwojowym SELATOM w Szczecinie, a w latach 1998–2007 członek i przewodniczący Rady Nadzorczej w Elektrociepłowni Radlin. W latach 1997–2013 przewodniczący Zarządu Stowarzyszenia Wychowanków Wydziału ME.

Odbył kilkumiesięczne staże naukowe na uniwersytetach technicznych w Koszycach oraz w Clausthal, gdzie był stypendystą DAAD i Komisji Europejskiej.

Zakres prowadzonych badań naukowych obejmował analizę procesów cieplnych w piecach grzejnych i innych urządzeniach energetycznych oraz teorię promieniowania cieplnego.

Odnaczony Krzyżem Kawalerskim OOP, Złotym Krzyżem Zasługi i Medalem KEN. Wyróżniony medalem Zasłużony dla Politechniki Śląskiej, Medalem im. Stanisława Ochęduszki oraz indywidualnymi nagrodami MNiSW.

Joachim Koziół

Joachim Koziół urodził się 22 czerwca 1943 r. w Zabrze. W roku 1962 ukończył Technikum Mechaniczne w Zabrze. W latach 1962–1968 studiował na Wydziale Mechanicznym Energetycznym Politechniki Śląskiej w Gliwicach, gdzie w roku 1968 uzyskał tytuł mgr. inż. mechanika. W 1974 r. uzyskał stopień dr. n. tech., w 1988 stopień dr. hab. n. tech., a w 2003 tytuł profesora.

W latach 1991–1994 kierownik Zakładu Chłodnictwa w ITC PŚ, a w latach 1994–2000 kierownik Zespołu Chłodnictwa. W latach 2000–2003 z-ca dyrektora ITC ds. studenckich. W latach 2003–2008 dyrektor Centrum Kształcenia Inżynierów PŚ w Rybniku oraz kierownik Laboratorium Nowoczesnych Technologii Przemysłowych. W latach 2009–2013 kierownik Zakładu Termodynamiki, Energetyki Ciepłej i Chłodnictwa w ITC PŚ. W latach 2014–2022 pracownik Instytutu Inżynierii Środowiska Uniwersytetu Zielonogórskiego. Członek Komitetu Problemów Energetyki PAN (2003–2014), Komisji Energetyki Oddziału w Katowicach (od 1991) oraz Sekcji Termodynamiki KTIS PAN (1991–2014).

Główne kierunki działalności naukowo-badawczej dotyczyły badań operacyjnych, przemysłowej gospodarki energetycznej, nowych konstrukcji urządzeń energetycznych i chłodniczych, optymalizacji cech konstrukcyjnych i warunków eksploatacji tych urządzeń. Prekursor kierunku studiów energetyka komunalna.

Odnznaczony Złotym i Srebrnym Krzyżem Zasługi oraz Medalem KEN. Wyróżniony wieloma nagrodami MNiSW i Rektora Politechniki Śląskiej.

Jarosław Mikielewicz

Jarosław Mikielewicz urodził się 10 kwietnia 1941 r. w Wilnie. W 1946 r. przybył do Gdańska, gdzie ukończył VII Liceum Ogólnokształcące. W latach 1959–1964 studiował na Wydziale Maszynowym Politechniki Gdańskiej, uzyskując tytuł mgr. inż. w specjalności maszyny cieplne tłokowe. Stopień dr. n. tech. uzyskał w 1968, dr. hab. n. tech. w 1972, a tytuł profesora w 1979 r.

W 1962 r. został – na wniosek prof. Jana Madejskiego, kierownika Katedry Podstaw Techniki Ciepłej PG – asystentem-stażystą, a w 1964 r. asystentem. W roku 1965 przeniósł się do IMP PAN w Gdańsku, gdzie był asystentem w Zakładzie Termodynamiki i Wymiany Ciepła. W latach 1992–1998 zastępca dyrektora, a w latach 1998–2014 dyrektor IMP PAN im. R. Szewalskiego. W latach 1973–2008 profesor w Zakładzie Termodynamiki i Energetyki Ciepłej w Wyższej Szkole Inżynierskiej w Koszalinie – obecnie Politechnice Koszalińskiej.

Członek korespondent PAN od 2002 r., członek rzeczywisty PAN od 2013 r. Wiceprezes (2007–2010), a następnie prezes (2011–2014) Oddziału PAN w Gdańsku, przewodniczący KTis PAN (1996–2003), wiceprzewodniczący Komitetu Problemów Energetyki przy Prezydium PAN (2007–2010), a od 2010 r. członek Prezydium. Od 1973 r. członek Rady Naukowej IMP PAN w Gdańsku, członek Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów (1999–2002 i 2007–2010), członek KBN (1995–2001). Redaktor naczelny „Archives of Thermodynamics” (1996–2014) i „Transactions of Institute of Fluid Flow Machinery” (1998–2014). Członek rzeczywisty Międzynarodowego Instytutu Chłodziwa w Paryżu (od 1998), członek kolegium International Centre of Heat and Mass Transfer (Mińsk, Białoruś). Członek Gdańskiego Towarzystwa Naukowego. Profesor wizytujący w Brown University, Providence, RI, USA (1981–1982). Doktor h.c. Politechniki Krakowskiej (2004), Politechniki Koszalińskiej (2009) i Politechniki Białostockiej (2014).

Zainteresowania naukowe obejmują wymianę i wymienniki ciepła, mechanikę płynów, przepływy dwufazowe para–ciecz, energetykę źródeł odnawialnych, mikroświatła kogeneracyjne.

Odnznaczony Złotym Krzyżem Zasługi (1978), Krzyżem Kawalerskim OOP (1991) i Krzyżem Oficerskim OOP (1996). Wyróżniony m.in. Nagrodą Premiera RP (2012), Nagrodą Sekretarza PAN (1986), Nagrodą Wydziału Nauk Technicznych PAN (1971), subsydiem dla uczonych Fundacji na rzecz Nauki Polskiej (2002), Statuetką Apollo (2010), Buławą Energetyków (2011), Medalem za zasługi dla PG (2011) i wpisem do Złotej Księgi Absolwentów PG (2023).

Władysław Nowak

Władysław Nowak urodził się 9 czerwca 1932 r. w Wieleniu w województwie wielkopolskim. Szkołę średnią ukończył w 1951 r. w Trzciance Lubuskiej, a następnie podjął studia na Wydziale Budowy Okrętów Politechniki Gdańskiej, gdzie w 1957 r. otrzymał dyplom mgr. inż. na specjalności budowa maszyn okrętowych. Stopień dr. n. tech. uzyskał w 1965 r. na Wydziale Budowy Maszyn PG, a stopień dr. hab. n. tech. w 1971 r. w Instytucie Okrętowym PG. Tytuł prof. nadzw. uzyskał w 1978 r., a w 1991 r. został powołany na stanowisko profesora zwyczajnego.

Od 1957 r. do chwili przejścia na emeryturę (styczeń 2003) pracował nieprzerwanie na Wydziale Mechanicznym Politechniki Szczecińskiej, kolejno na stanowiskach: asystenta (1957), starszego asystenta (1959) i adiunkta (1965) w Katedrze Teorii Maszyn Ciepłych, docenta (od 1971) w Zakładzie Techniki Ciepłej oraz profesora nadzwyczajnego (od 1978) i profesora zwyczajnego (od 1991) w Katedrze Techniki Ciepłej.

W latach 1971–1975 prodziekan Wydziału Budowy Maszyn i Okrętów, w latach 1978–1984 dziekan Wydziału Mechanicznego, a w latach 1984–1990 rektor Politechniki Szczecińskiej. W latach 1978–2003 kierownik Zakładu, a następnie Katedry Techniki Ciepłej. Członek senatu PSz oraz przewodniczący wydziałowych i senackich komisji problemowych. Honorowy członek Senatu Uczelni. W latach 1972–1976 członek Komisji Nauk Mechanicznych i Budownictwa Oddziału PAN w Poznaniu. Członek KTiS PAN, Polskiego Stowarzyszenia Geotermalnego, International Solar Energy Society oraz licznych stowarzyszeń naukowych, w tym Szczecińskiego Towarzystwa Naukowego i PTMTiS. Organizator licznych konferencji, m.in. XI Zjazdu Termodynamików w Świnoujściu (1981) oraz Międzynarodowego Sympozjum „Heat Transfer and Renewable Sources of Energy”, organizowanego co dwa lata od roku 1986.

Zainteresowania naukowe koncentrowały się na zagadnieniach wymiany i wymienników ciepła, OZE, gospodarki cieplnej, wentylacji i klimatyzacji, termodynamiki mieszanin oddechowych i siłowni ORC.

Odnznaczony Złotym Krzyżem Zasługi (1975) i Krzyżem Kawalerskim OOP (1979). Wyróżniony wieloma medalami i odznakami resortowymi oraz regionalnymi.

Mieczysław Edward Poniewski

Mieczysław Edward Poniewski urodził się 28 czerwca 1943 r. w Kielcach, gdzie w 1961 r. ukończył Liceum Ogólnokształcące im. Stefana Żeromskiego. W tym samym roku rozpoczął studia na Wydziale Mechanicznym Energetyki i Lotnictwa Politechniki Warszawskiej. Po ukończeniu studiów w 1967 r. podjął pracę naukową na tym wydziale, kolejno uzyskując stopnie dr. n. tech. (1975) i dr. hab. n. tech. (1989). Tytuł profesora uzyskał w 2001 r.

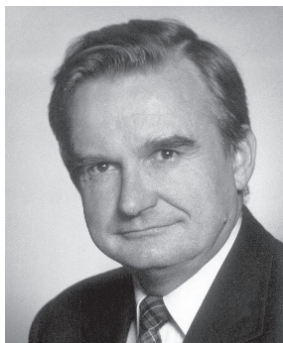
W 1989 r. we współpracy z OBR Tekoma współorganizator, a następnie do 1990 r. kierownik Laboratorium Zastosowań Informatyki w Instytucie Techniki Ciepłej PW. Od 1991 r. pracownik Politechniki Świętokrzyskiej w Kielcach. W latach 1991–2006 kierownik Katedry Termodynamiki i Mechaniki Płynów, a w latach 1993–1999 prorektor ds. badań naukowych i współpracy z gospodarką narodową. Po powrotnym zatrudnieniu na PW w latach 2008–2016 dyrektor Instytutu Inżynierii Mechanicznej w Filii PW w Płocku; obecnie kierownik Zakładu Inżynierii Systemów Mechanicznych i Automatyzacji.

W latach 2007–2014 przewodniczący Podsekcji Przepływów Mikro- i Wielofazowych w KM PAN. Od 1996 r. nieprzerwanie członek KTiS PAN. W latach 1977–1978, 1988–1989 i 1994 przebywał na stażach naukowych w USA, najpierw w University of California w Berkeley, a następnie dwukrotnie w University of Houston.

Współzałożyciel i od 1995 r. przewodniczący Zarządu jedyne w Polsce stowarzyszenia zajmującego się ochroną praw autorskich środowiska akademickiego – Stowarzyszenia Zbiorowego Zarządzania Prawami Autorskimi Twórców Dzieł Naukowych i Technicznych KOPIPOL.

W swojej pracy naukowej zajmował się zagadnieniami wymiany ciepła w stanach nieustalonych, wymiany ciepła przy wrzeniu kropli z zastosowaniem analitycznego aparatu termodynamiki procesów nierównowagowych, wrzenia w dużej objętości na powierzchniach kapilarno-porowatych i wrzenia w przepływie przez mini- i mikrokanaly.

Odnaczony Medalem KEN (1995) i Krzyżem Kawalerskim OOP (2002). Wielokrotnie wyróżniony nagrodami MNiSW. W uznaniu zasług w zakresie przepływów wielofazowych w 2009 r. otrzymał medal nr 12 Podsekcji Przepływów Mikro- i Wielofazowych KM PAN.

Wiesław Pudlik

Wiesław Pudlik urodził się w Gdyni 26 sierpnia 1930 r. Ukończył Gimnazjum im. M. Kopernika w Katowicach (1947), Liceum Budownictwa Okrętowego w Gdańsku (technik; 1950), Wieczorową Szkołę Inżynierską w Gdańsku (inżynier mechanik; 1954) i studia na Politechnice Gdańskiej (mgr inż. budownictwa okrętowego; 1956). Na Wydziale Budowy Maszyn PG uzyskał stopnie dr. n. tech. (1967) i dr. hab. n. tech. (1973). Tytuł profesora otrzymał w 1989 r.

Pracę zawodową podjął w Przedsiębiorstwie Robót Czerpalnych i Podwodnych w Gdańsku (1950–1954) jako technik, a potem samodzielny inspektor cieplny (od 1951). W latach 1957–1965 pracował w Instytucie Maszyn Przepływowych PAN w Gdańsku – ostatnio jako p.o. kierownika Zakładu Termodynamiki. Od 1957 r. do przejścia na emeryturę (2000) pracował na Politechnice Gdańskiej: jako adiunkt, docent i profesor. Uczył termodynamiki technicznej, wymiany ciepła, projektowania wymienników ciepła oraz teorii spalania. Był kierownikiem Zakładu Teorii Maszyn Ciepłych i Kotłów Parowych (1974–1983), a potem Katedry Techniki Ciepłej (1983–1994 i 1997–2000). Sprawował szereg funkcji wydziałowych, m.in.: wieloletniego członka, a potem przewodniczącego Wydziałowej Komisji Programowej, członka i przewodniczącego Wydziałowej Komisji Nagród, delegata Wydziału do Senatu. W kadencji 1984–1987 pełnił obowiązki prorektora ds. kształcenia PG. W latach 1991–1995 był wykładowcą termodynamiki w Hochschule Bremen (RFN). Był też redaktorem skryptów w Zespole Wydawniczym Politechniki Gdańskiej (1996–1999).

W pracy naukowej zajmował się najpierw zagadnieniem niskotemperaturowego rozdzielania powietrza i produkcją tlenu na dużą skalę, co stało się podstawą pracy doktorskiej. Potem przedmiotem badań była magnetohydrodynamiczna metoda przetwarzania energii paliw kopalnych. Z tej tematyki się habilitował, wygłaszał referaty na międzynarodowych konferencjach, a w latach 1979–1980 prowadził badania w szwedzkim ośrodku Studsvik Energiteknik w Nyköping.

Odnaczony Krzyżem Kawalerskim OOP, Medalem KEN, Złotym Krzyżem Zasługi i wieloma nagrodami MNiSW.

Janusz Terpiłowski

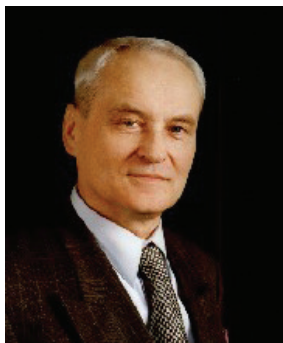
Janusz Terpiłowski urodził się 15 czerwca 1938 r. w Wilnie. Szkołę średnią (I Liceum Ogólnokształcące) ukończył w Wałbrzychu w 1956 r. W latach 1956–1960 studiował na Wydziale Matematyczno-Fizyczno-Chemicznym Uniwersytetu Jagiellońskiego. Studia na kierunku fizyka ukończył w 1962 r. na Uniwersytecie Wrocławskim, uzyskując tytuł mgr. fizyki. W 1967 r. ukończył studia na Wydziale Elektroniki na Politechnice Warszawskiej, uzyskując tytuł inż. elektroniki. Stopień dr. n. tech. uzyskał w 1971 r. w Wojskowej Akademii Technicznej, stopień dr. hab. n. tech. w 1981 r., również na WAT, a tytuł profesora otrzymał w roku 1995.

W latach 1962–1963 asystent-stażysta w Instytucie Fizyki Doświadczalnej Uniwersytetu Wrocławskiego. W latach 1964–1968 kierownik Sekcji Nowych Opracowań w Biurze Urządzeń Techniki Jądrowej w Warszawie. Od roku 1969 związany z WAT. W latach 1989–1998 kierownik Zakładu Termodynamiki, a od 1995 r. Zakładu Napędów Lotniczych i Termodynamiki w Instytucie Techniki Lotniczej na Wydziale Uzbrojenia i Lotnictwa. Od 2005 r. kierownik Zespołu Badawczego Termodynamiki i Wymiany Ciepła na tym wydziale.

Od 1986 r. nieprzerwanie członek KTiS PAN; w latach 1990–1994 sekretarz naukowy i członek prezydium, w latach 1995–2002 wiceprzewodniczący oraz w latach 2003–2006 i 2007–2010 członek prezydium. Członek Polskiego Komitetu Spalania od 1998 r.

Problematyka prac naukowych obejmuje obszar szeroko pojętej metrologii cieplnej, określania własności termofizycznych ciał stałych związanych bezpośrednio z możliwością ich wykorzystania w urządzeniach technicznych. Opracował m.in. oryginalną, zmodyfikowaną metodę impulsową określania dyfuzyjności cieplnej ciał stałych oraz metodę pomiaru pojemności cieplnej półprzewodnikowych i miniaturowych czujników temperatury.

Odnznaczony Krzyżem Kawalerskim OOP (1994), Złotym Krzyżem Zasługi (1982) i Medalem KEN (1997). Wyróżniony m.in. Złotym Medalem „Za Zasługi dla Wojskowej Akademii Technicznej” oraz licznymi odznaczeniami resortowymi.

Marian Trela

Marian Trela urodził się 18 grudnia 1941 r. w Książu Wielkim (dawne woj. krakowskie). W 1965 r. ukończył studia na Wydziale Budowy Maszyn Politechniki Gdańskiej. Stopień dr. n. tech. uzyskał w 1972 r. na Wydziale Okrętowym PG, a stopień dr. hab. n. tech. w 1990 r. w IMP PAN w Gdańsku. Tytuł profesora otrzymał w roku 1999.

W 1965 r. podjął pracę w IMP PAN w Gdańsku, gdzie od 1993 r. był kierownikiem Zakładu Wymiany Ciepła, a od 2002 r. kierownikiem Ośrodka Termomechaniki Płynów. Przez kilka lat, od 2012 r., był zatrudniony na Uniwersytecie Warmińsko-Mazurskim w Olsztynie.

Przez wiele kadencji członek KTiS PAN, Rady Naukowej IMP PAN, Podsekcji Przepływów Wielofazowych PAN, Komitetu Redakcyjnego Wydawnictwa Monograficznego „Maszyny Przepływowe” oraz Sekcji Podstaw Eksploatacji Komitetu Budowy Maszyn PAN. Członek komitetów organizacyjnych i naukowych licznych konferencji międzynarodowych. W roku akademickim 1976/1977 przebywał na stażu naukowym w University of Kentucky w USA.

Zainteresowania naukowe obejmują zagadnienia wymiany ciepła i hydrodynamiki przepływów dwufazowych, kondensacji pary, wymiany ciepła w wymiennikach żebrowanych, nagłego rozprężania wody o wysokich parametrach, separacji kropeł z przepływu dwufazowego, modelowania zjawisk fizycznych występujących w nadkrytycznych strumieniach dwufazowych para wodna–woda w warunkach silnej nierównowagi termicznej.

Odnaczony Brązowym i Złotym Krzyżem Zasługi. Wyróżniony m.in. indywidualną nagrodą Sekretarza Naukowego PAN. W uznaniu zasług w zakresie przepływów wielofazowych w 2005 r. otrzymał medal nr 10 Podsekcji Przepływów Wielofazowych i Płynów Nienewtonowskich KM PAN.

Piotr Wojciech Wolański

Piotr Wojciech Wolański urodził się 16 sierpnia 1942 r. w Milówce na Żywiecczyźnie. W 1966 r. ukończył studia magisterskie na Wydziale Mechanicznym Energetyki i Lotnictwa Politechniki Warszawskiej. Od tej pory jest nieprzerwanie związany z PW. W 1971 r. uzyskał stopień dr. n. tech., w 1979 dr. hab. n. tech., a tytuł profesora otrzymał w roku 1989.

W latach 1980–1984 prodziekan, a w latach 1987–1990 dziekan MEiL. W latach 2002–2005 prorektor PW ds. nauki. W latach 1981–2012 kierownik Zakładu Silników Lotniczych w Instytucie Techniki Ciepłej PW. Od 1991 r. do chwili obecnej zatrudniony w Instytucie Lotnictwa, obecnie Łukasiewicz – Instytut Lotnictwa.

W latach 1983–2015 członek KTiS PAN. Od 1995 r. członek, w latach 2003–2019 przewodniczący, a od 2019 r. przewodniczący honorowy Komitetu Badań Kosmicznych i Satelitarnych PAN. Od 2007 r. członek Rady Naukowej Centrum Badań Kosmicznych PAN. Członek zwyczajny Towarzystwa Naukowego Warszawskiego. W latach 2016–2022 członek Komitetu Wykonawczego Akademii Inżynierskiej w Polsce. W latach 1990–1994 Prezes Polskiego Towarzystwa Astronautycznego, od 1994 r. Prezes Honorowy. Sekretarz regionalny i członek zwyczajny International Academy of Astronautics. Członek Rady NCBIr w kadencji 2014–2018. Członek Rady Polskiej Agencji Kosmicznej w kadencji 2015–2020. W latach 1983–2004 redaktor naczelny „Archivum Combustionis”. Organizator wielu znaczących konferencji, w tym International Colloquia on Dust Explosions (1984–1994) oraz International Symposia on Hazards, Prevention and Mitigation of Industrial Explosions (1996–2016). Doktor h.c. Azerbejdżańskiego Państwowego Uniwersytetu Ropy Naftowej i Przemysłu w Baku (1997) i Wojskowej Akademii Technicznej w Warszawie (2015). Prowadzi szeroką współpracę naukową z USA, Japonią, Singapurem, Chinami i licznymi ośrodkami w Europie.

Zakres badań naukowych obejmuje silniki spalinowe (w tym detonacyjne) oraz silniki do napędów kosmicznych, wybuchy przemysłowe i astrofizykę. Koordynował prace nad budową pierwszego polskiego satelity Ziemi PW-Sat. Twórca szkoły wybuchowości pyłów, odkrywca tzw. zapłonu dyfuzyjnego. Twórca jednej z hipotez powstawania kontynentów (w wyniku jego badań nad zderzeniami dużych asteroid z Ziemią).

Odnznaczony Krzyżem Kawalerskim OOP (2005), Złotym Krzyżem Zasługi (1987), Złotym Medalem za Długoletnią Służbę (2011), Złotym Medalem za Zasługi dla Obronności Kraju (2001), Złotym Medalem za Zasługi dla Pożarnictwa (1982), Medalem KEN (2000). Wyróżniony Medalem A.K. Oppenheima (1989), medalami prof. D. Smoleńskiego (1997) i prof. W. Cybulskiego (2012), nagrodą Błękitne Skrzydła (2016). W 2012 r. otrzymał nagrodę MNiSW za całokształt dorobku. Laureat nagrody Złotego Inżyniera (2023) i adresat specjalnego podziękowania za działalność na rzecz pokojowego badania przestrzeni kosmicznej od szefa NASA, senatora Billa Nelsona (2023).

Andrzej Ziębik

Andrzej Ziębik urodził się w 1939 r. w Strzemieszycach, stanowiących obecnie dzielnicę Dąbrowy Górniczej. W 1957 r. ukończył Liceum Ogólnokształcące w Strzemieszycach. W latach 1957–1963 studiował na Wydziale Mechanicznym Energetycznym Politechniki Śląskiej, z którym jest związana cała jego kariera zawodowa. W roku 1963 obronił pracę magisterską, w 1969 r. uzyskał stopień dr. n. tech., a w 1977 – dr. hab. n. tech. Tytuł profesora otrzymał w roku 1987.

W latach 1978–2000 kierownik Zakładu i Zespołu Gospodarki Ciepłej, a od 2001 r. kierownik Zakładu Energetyki Ciepłej i Chłodnictwa w Instytucie Techniki Ciepłej PŚ. W latach 1978–1993 zastępca dyrektora ITC ds. naukowych, a w latach 1993–2006 dyrektor ITC.

W latach 1984–1990 członek Komitetu Problemów Energetyki PAN. Od 1991 r. członek, a od 1993 r. wiceprzewodniczący Komitetu Termodynamiki i Spalania PAN. W latach 2003–2007 przewodniczący KTis PAN. Członek Polskiego Towarzystwa Mechaniki Teoretycznej i Stosowanej oraz International Association for Energy Economics. Od 1998 r. członek Rady Konsultacyjnej przy prezesie URE. Współorganizator licznych konferencji, w tym XV Zjazdu Termodynamików w Kokotku (1993) i organizowanych cyklicznie konferencji ECOS. Jeden z inicjatorów powołania Innowacyjnego Śląskiego Klastra Czystych Technologii Węglowych.

W pracy naukowej zajmował się energetyką ciepłą, skupiając się na zagadnieniach zarówno procesowych, jak i systemowych. Prekursor badań systemowych w energetyce przemysłowej. Inicjator badań nad systemami kontroli eksploatacji bloków energetycznych i ciepłowniczych z zastosowaniem zaawansowanej metody walidacji pomiarów opartej na rachunku wyrównawczym. Zajmował się także czystymi technologiami węglowymi i wykorzystaniem energii odpadowej.

Odnznaczony Krzyżem Kawalerskim OOP i Krzyżem Oficerskim OOP.

Zarys historii Zjazdów Termodynamików

XXV Jubileuszowy Zjazd Termodynamików

11–14 września 2023 r., Gdańsk

Organizator – Instytut Energii, Wydział Inżynierii Mechanicznej i Okrętownictwa,
Politechnika Gdańska

Liczba referatów – 130

Liczba uczestników – 158

Komitet organizacyjny

Przewodniczący

prof. dr hab. inż. Dariusz Mikielawicz, czł. koresp. PAN

Wiceprzewodniczący

prof. dr hab. inż. Janusz T. Cieśliński

dr hab. inż. Jan Wajs, prof. PG

Członkowie

dr hab. inż. Michał Klugmann, prof. PG

dr inż. Paweł Dąbrowski

dr inż. Marcin Jewartowski – sekretarz

mgr inż. Karolina Samociuk – sekretariat

mgr inż. Jakub Łukasik

mgr inż. Michał Mrózek

mgr inż. Michał Pysz

mgr inż. Piotr Radomski

mgr inż. Kamil Stasiak

inż. Wojciech Połubok

Komitet naukowy

prof. dr hab. inż. Krzysztof Badyda – Politechnika Warszawska

prof. dr hab. inż. Jerzy Banaszek – Politechnika Warszawska

prof. dr hab. inż. Ryszard Białycki, czł. koresp. PAN – Politechnika Śląska

prof. dr hab. inż. Tadeusz Bohdal – Politechnika Koszalińska

prof. dr hab. inż. Dariusz Butrymowicz – Politechnika Białostocka

prof. dr hab. inż. Tadeusz Chmielniak, czł. rzec. PAN – Politechnika Śląska
prof. dr hab. inż. Dorota Chwieduk – Politechnika Warszawska
prof. dr hab. inż. Janusz T. Cieśliński – Politechnika Gdańska
prof. dr hab. inż. Piotr Furmański – Politechnika Warszawska
prof. dr hab. inż. Zbigniew Gnutek – Politechnika Wrocławska
prof. dr hab. inż. Janusz Kotowicz – Politechnika Śląska
prof. dr hab. inż. Waldemar Kuczyński – Politechnika Koszalińska
prof. dr hab. inż. Janusz Lewandowski – Politechnika Warszawska
dr hab. Aneta Magdziarz, prof. AGH – Akademia Górniczo-Hutnicza
prof. dr hab. inż. Dariusz Mikielwicz, czł. koresp. PAN – Politechnika Gdańska
prof. dr hab. inż. Jarosław Mikielwicz, czł. rzec. PAN – Instytut Maszyn Przepływowych PAN
prof. dr hab. inż. Andrzej J. Nowak – Politechnika Śląska
prof. dr hab. inż. Wojciech Nowak – Akademia Górniczo-Hutnicza
prof. dr hab. inż. Andrzej Panas – Wojskowa Akademia Techniczna
prof. dr hab. inż. Magdalena Piasecka – Politechnika Świętokrzyska,
prof. dr hab. inż. Mieczysław E. Poniewski – Politechnika Warszawska, Filia w Płocku
prof. dr hab. inż. Andrzej Rusin – Politechnika Śląska
dr hab. inż. Małgorzata Sikora, prof. PK – Politechnika Koszalińska
prof. dr hab. inż. Aleksander Stachel – Akademia im. Jakuba z Paradyża w Gorzowie Wielkopolskim
prof. dr hab. inż. Wojciech Stanek – Politechnika Śląska
prof. dr hab. inż. Andrzej Szlęk – Politechnika Śląska
prof. dr hab. inż. Janusz S. Szmyd – Akademia Górniczo-Hutnicza
prof. dr hab. inż. Dawid Taler – Politechnika Krakowska
prof. dr hab. inż. Jan Taler, czł. koresp. PAN – Politechnika Krakowska
prof. dr hab. inż. Andrzej Teodorczyk – Politechnika Warszawska
prof. dr hab. inż. Janusz Terpiłowski – Wojskowa Akademia Techniczna
dr hab. inż. Jan Wajs, prof. PG – Politechnika Gdańska
prof. dr hab. inż. Bohdan Węglowski – Politechnika Krakowska
dr hab. inż. Joanna Wilk, prof. PRz – Politechnika Rzeszowska
dr hab. inż. Zbigniew Zapałowicz, prof. ZUT – Zachodniopomorski Uniwersytet Techniczny

Komitety programowy

dr hab. inż. Rafał Andrzejczyk, prof. PG – Politechnika Gdańska
prof. dr hab. inż. Janusz Badur – Instytut Maszyn Przepływowych PAN
dr hab. inż. Jacek Barański, prof. PG – Politechnika Gdańska
dr hab. inż. Łukasz Bartela, prof. PŚ – Politechnika Śląska
dr hab. inż. Artur Błaszczuk, prof. PCz – Politechnika Częstochowska
dr hab. inż. Wojciech Bujalski, prof. PW – Politechnika Warszawska
prof. dr hab. inż. Maciej Chorowski – Politechnika Wrocławska
prof. dr hab. inż. Piotr Cyklis – Politechnika Krakowska
Ireneusz Ćwirko – Prezes CRIST SA
prof. dr hab. inż. Piotr Doerffer – Politechnika Gdańska

prof. dr hab. inż. Piotr Duda – Politechnika Krakowska
prof. dr hab. inż. Sławomir Dykas – Politechnika Śląska
prof. dr hab. inż. Roman Domański – Instytut Lotnictwa, Sieć Badawcza Łukasiewicz
dr hab. inż. Krzysztof Dutkowski, prof. PK – Politechnika Koszalińska
prof. dr hab. inż. Jacek Eliaz – Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny
dr hab. inż. Elżbieta Fornalik-Wajs, prof. AGH – Akademia Górniczo-Hutnicza
prof. dr hab. inż. Andrzej Frąckowiak – Politechnika Poznańska
dr hab. inż. Jerzy Głuch, prof. PG – Politechnika Gdańska
dr hab. inż. Sylwia Hożejowska, prof. PŚk – Politechnika Świętokrzyska
prof. dr hab. inż. Krzysztof Józwiak – Politechnika Łódzka
prof. dr hab. inż. Waldemar Kamrat – Politechnika Gdańska
prof. dr hab. inż. Dariusz Kardaś – Instytut Maszyn Przepływowych PAN
prof. dr hab. inż. Ewa Klugmann-Radziemska – Politechnika Gdańska
dr hab. inż. Jacek Kalina, prof. PŚ – Politechnika Śląska
dr hab. inż. Agnieszka Kijo-Kleczkowska, prof. PCz – Politechnika Częstochowska
dr hab. inż. Rafał Kobyłecki, prof. PCz – Politechnika Częstochowska
prof. dr hab. inż. Piotr Kolasiński – Politechnika Wrocławska
dr hab. inż. Wojciech Kosman, prof. PŚ – Politechnika Śląska
prof. dr hab. inż. Krzysztof Kosowski – Politechnika Gdańska
Bartosz Krawsz – Biuro Targów Bałtyk
dr hab. inż. Jacek Kropiwnicki, prof. PG – Politechnika Gdańska
prof. dr hab. inż. Zbigniew Królicki – Politechnika Wrocławska
Krzysztof Kulczycki – Prezes CRIST SA
dr hab. inż. Marcin Lackowski, prof. IMP PAN – Instytut Maszyn Przepływowych PAN
dr hab. inż. Piotr Lampart, prof. IMP PAN – Instytut Maszyn Przepływowych PAN
dr inż. Marcin Lemański – Anwil SA
Marcin Lewandowski – Prezes Zarządu GPEC SA
dr hab. inż. Beata Maciejewska, prof. PŚk – Politechnika Świętokrzyska
dr hab. inż. Paweł Madejski, prof. AGH – Akademia Górniczo-Hutnicza
prof. dr hab. inż. Izabela Majchrzak-Kuceba – Politechnika Częstochowska
dr hab. inż. Łukasz Mika, prof. AGH – Akademia Górniczo-Hutnicza
prof. dr hab. inż. Jarosław Milewski – Politechnika Warszawska
prof. dr hab. inż. Romuald Mosdorf – Politechnika Białostocka
prof. dr hab. inż. Beata Niezgoda-Żelasko – Politechnika Krakowska
Daniel Obajtek – Prezes Zarządu PKN ORLEN
prof. dr hab. inż. Paweł Ochoń – Politechnika Krakowska
dr hab. inż. Robert Pastuszko, prof. PŚk – Politechnika Świętokrzyska
prof. dr hab. inż. Halina Pawlak-Kruczek – Politechnika Wrocławska
dr hab. inż. Sławomir Pietrowicz, prof. PWr – Politechnika Wrocławska
dr hab. inż. Piotr Piątkowski, prof. PK – Politechnika Koszalińska
dr hab. inż. Marian Piwowski, prof. PG – Politechnika Gdańska

prof. dr hab. inż. Jacek Pozorski – Instytut Maszyn Przepływowych PAN
dr hab. inż. Grzegorz Przybyła, prof. PŚ – Politechnika Śląska
prof. dr hab. inż. Robert Sekret – Politechnika Częstochowska
dr hab. inż. Robert Smusz, prof. PRz – Politechnika Rzeszowska
prof. dr hab. inż. Marcin Szega – Politechnika Śląska
prof. dr hab. inż. Jacek Smółka – Politechnika Śląska
prof. dr hab. inż. Ireneusz Szczygieł – Politechnika Śląska
dr hab. inż. Piotr Szulc, prof. PWr – Politechnika Wrocławska
dr hab. inż. Kamil Śmierciew, prof. PB – Politechnika Białostocka
prof. dr hab. inż. Konrad Świrski – Politechnika Warszawska
prof. dr hab. inż. Krzysztof Tesch – Politechnika Gdańska
prof. dr hab. inż. Artur Tyliszczak – Politechnika Częstochowska
prof. dr hab. inż. Sebastian Werle – Politechnika Śląska
prof. dr hab. inż. Tomasz S. Wiśniewski – Politechnika Warszawska
Bogusław Witkowski - Prezes VBW Engineering Sp. z o.o.
dr hab. inż. Agnieszka Wróblewska, prof. PP – Politechnika Poznańska
dr hab. inż. Bartosz Zajączkowski, prof. PWr – Politechnika Wrocławska
prof. dr hab. inż. Wiesław Zima – Politechnika Krakowska

XXIV Zjazd Termodynamików

27–30 października 2020 r., Warszawa – konferencja online

Organizator – Instytut Techniki Ciepłej, Politechnika Warszawska

Liczba referatów – 34

Komitet organizacyjny

prof. dr hab. inż. Krzysztof Badyda – przewodniczący
prof. dr hab. inż. Tomasz Wiśniewski – wiceprzewodniczący
dr hab. inż. Rafał Laskowski, prof. PW – wiceprzewodniczący
dr hab. inż. Wojciech Bujalski, prof. PW
mgr inż. Łukasz Cieślíkiewicz
mgr inż. Olaf Dybiński
dr inż. Andrzej Grzebielec
dr inż. Michał Kubiś
Katarzyna Langiewicz
dr hab. inż. Piotr Łapka, prof. PW
dr inż. Karol Pietrak
mgr Elżbieta Pobóg-Pągowska
dr inż. Adam Smyk
dr inż. Jacek Szymczyk
mgr inż. Michał Wasik

XXIII Zjazd Termodynamików

19–22 września 2017 r., Beskid Śląski

Organizator – Instytut Techniki Ciepłej, Politechnika Śląska

Liczba referatów – 111

Komitet organizacyjny

prof. dr hab. inż. Andrzej Szlęk – przewodniczący

dr inż. Tomasz Bury

dr inż. Michał Chabiński

dr inż. Paweł Gładysz

dr hab. inż. Jacek Kalina

dr inż. Gabriel Węcel

mgr inż. Karolina Petela

XXII Zjazd Termodynamików

23–27 września 2014 r., Polańczyk

Organizator – Katedra Termodynamiki i Mechaniki Płynów, Politechnika Rzeszowska

Liczba referatów – 148

Komitet organizacyjny

dr hab. inż. Piotr Strzelczyk prof. PRz – przewodniczący

prof. dr hab. inż. Bogumił Bieniasz – honorowy przewodniczący

dr hab. inż. Joanna Wilk – wiceprzewodnicząca

dr inż. Mariusz Szewczyk – sekretarz

dr inż. Robert Smusz – sekretarz

mgr inż. Sebastian Grosicki – sekretariat

dr inż. Franciszek Wolańczyk

dr inż. Krzysztof Kiedrzyński

mgr inż. Rafał Gałek

mgr inż. Paweł Gil

mgr Adrian Kmieciński

XXI Zjazd Termodynamików (The 1st International Congress on Thermodynamics)

4–7 września 2011 r., Poznań

Organizator – Katedra Techniki Ciepłej, Politechnika Poznańska

Liczba referatów – 116

Komitet organizacyjny

dr hab. inż. Leon Bogusławski – przewodniczący

dr hab. inż. Lubomira Broniarz-Press – z-ca przewodniczącego

prof. dr hab. inż. Michał Ciałkowski – z-ca przewodniczącego

prof. dr hab. inż. Władysław Gajewski – z-ca przewodniczącego
mgr inż. Agnieszka Wróblewska – sekretariat
dr inż. Jarosław Bartoszewicz – sekretarz naukowy

XX Zjazd Termodynamików

2–6 września 2008 r., Wrocław

Organizator – Zakład Termodynamiki, Instytut Techniki Ciepłej i Mechaniki Płynów,
Politechnika Wrocławska

Liczba referatów – 184

Liczba uczestników – 210

Komitet organizacyjny

prof. dr hab. inż. Zbigniew Gnutek – przewodniczący
prof. dr hab. inż. Maciej Chorowski – wiceprzewodniczący
prof. dr hab. inż. Włodzimierz Kordylewski – wiceprzewodniczący
prof. dr hab. inż. Kazimierz Wójs – wiceprzewodniczący
dr inż. Jacek Lamperski – sekretarz
dr inż. Sławomir Pietrowicz – sekretarz
mgr Dorota Szydłowska – sekretariat
doc. Mirosław Łuczak
dr Anna Krawczyk
dr Jerzy Szarynger
dr Jerzy Kuś
dr Ewa Pelińska-Olko
dr Michał Pomorski
mgr Piotr Kolasiński
mgr Artur Nemś
mgr Norbert Modliński
inż. Zenon Dwojak

XIX Zjazd Termodynamików

5–8 września 2005 r., Sopot

Organizatorzy – Katedra Techniki Ciepłej, Politechnika Gdańska i Instytut Maszyn
Przepływowych PAN w Gdańsku

Liczba referatów – 164

Komitet organizacyjny

prof. dr hab. inż. Jan Stąsiek – przewodniczący
prof. dr hab. inż. Marian Trela – wiceprzewodniczący
dr hab. inż. Dariusz Mikielewicz – sekretarz naukowy
dr inż. Edward Śliwicki – redaktor
Beata Kaczmarek

mgr inż. Marcin Jewartowski
mgr inż. Jan Wajs
dr inż. Waldemar Targański – sekretarz

XVIII Zjazd Termodynamików

2–6 września 2002 r., Muszyna

Organizator – Instytut Techniki Ciepłej, Politechnika Warszawska

Liczba referatów – 177

Komitet organizacyjny

prof. dr hab. inż. Janusz Lewandowski – przewodniczący
dr hab. inż. Krzysztof Badyda
mgr inż. Andrzej Bryła
prof. dr hab. inż. Roman Domański
inż. Anna Jakubowska
dr inż. Maciej Jaworski
mgr inż. Olaf Kopczyński
Jolanta Osińska
dr inż. Adam Smyk
mgr Jolanta Sztrekier
mgr inż. Adam Twarowski
dr inż. Tomasz Wiśniewski

XVII Zjazd Termodynamików

6–11 września 1999 r., Zakopane

Organizator – Katedra Maszyn i Urządzeń Energetycznych, Instytut Aparatury Przemysłowej i Energetyki, Politechnika Krakowska

Liczba referatów – 159

Komitet organizacyjny

prof. dr hab. inż. Jan Taler – przewodniczący
dr inż. Bohdan Węglowski – sekretarz
dr inż. Piotr Cyklis
dr inż. Sławomir Grądziel
dr hab. inż. Marian Hopkowicz, prof. PK
dr inż. Stanisław Łopata
mgr inż. Tomasz Sobota
prof. dr hab. inż. Teresa Styrylska
dr hab. inż. Kazimierz Rup, prof. PK
dr inż. Wiesław Zima

XVI Zjazd Termodynamików

3–7 września 1996 r., Kołobrzeg

Organizator – Politechnika Koszalińska

Liczba referatów – 115

Komitet organizacyjny

dr hab. inż. Andrzej Rasmus, prof. PK – przewodniczący

dr inż. Tadeusz Bohdal – sekretarz

mgr inż. Henryk Charun

dr inż. Zbigniew Cierpisz

doc. dr inż. Marian Czapp

mgr inż. Krzysztof Dutkowski

mgr inż. Anna Szadkowska

dr hab. inż. Waldemar Żuchowicki, prof. PK

XV Zjazd Termodynamików

13–17 września 1993 r., Kokotek

Organizator – Instytut Techniki Ciepłej, Politechnika Śląska

Liczba referatów – 112

Komitet organizacyjny

prof. dr hab. inż. Andrzej Ziębik – przewodniczący

dr hab. inż. Joachim Koziół, prof. PŚ – sekretarz

dr hab. inż. Kazimierz Kurpisz, prof. PŚ

dr hab. inż. Zbigniew Rudnicki, prof. PŚ

dr inż. Ryszard Białecki

dr inż. Tadeusz Kruczek

dr inż. Henryk Rusinowski

dr inż. Janusz Skorek

dr inż. Marcin Szega

dr inż. Antoni Zajdel

mgr inż. Małgorzata Hanuszkiewicz-Drapała

mgr inż. Ireneusz Szczygieł

mgr inż. Andrzej Szlęk

XIV Zjazd Termodynamików

17–21 września 1990 r., Kraków

Organizator – Instytut Metalurgii Metali Nieżelaznych, Akademia Górniczo-Hutnicza

Liczba referatów – 124

Liczba uczestników – 189

Komitet organizacyjny

prof. dr hab. inż. Zygmunt Kolenda – przewodniczący

dr inż. Kazimierz Dziedziniewicz – sekretarz

dr inż. Janusz Donizak

dr inż. Aleksandra Łatkowska

dr inż. Stanisław Nagy

dr inż. Jerzy Nowakowski

XIII Zjazd Termodynamików

14–19 września 1987 r., Kozubnik

Organizator – Instytut Maszyn Ciepłych, Politechnika Częstochowska

Liczba referatów – 134

Komitet organizacyjny

prof. dr hab. inż. Janusz Elsner

prof. dr hab. inż. Władysław Gajewski – przewodniczący

doc. dr hab. inż. Eugeniusz Mielczarek – sekretarz naukowy

doc. dr hab. inż. Ludwik Pastucha

dr inż. Zbigniew Bis

dr inż. Włodzimierz Błasiak

dr inż. Maciej Drabik

dr inż. Lucjan Kurzak

dr inż. Waldemar Muskała

dr inż. Wojciech Nowak

mgr inż. Henryk Otwinowski

mgr inż. Krzysztof Sikora – sekretarz organizacyjny

mgr inż. Marek Trzciniński

XII Zjazd Termodynamików

19–24 września 1984 r., Ryto

Organizator – Zakład Teorii i Pomiarów Maszyn Ciepłych, Instytut Aparatury Przemysłowej i Energetyki, Politechnika Krakowska

Liczba referatów – 162

Komitet organizacyjny

doc. dr hab. inż. Marian Łuszczycycki – przewodniczący

doc. dr inż. Stanisław Steindel
doc. dr hab. inż. Teresa Styrylska
dr inż. Antoni Gondek
dr inż. Andrzej Piękoś
dr inż. Anna Piwowońska
mgr inż. Krzysztof Bryczkowski
mgr inż. Bogusław Gawlik – rzecznik finansowy
mgr inż. Andrzej Klus – sekretarz organizacyjny
mgr inż. Jerzy Kowalski
mgr inż. Jerzy Króll
Ewa Wcisło – sekretariat

XI Zjazd Termodynamików

25–29 września 1981 r., Świnoujście

Organizator – Zakład Techniki Ciepłej, Instytut Budowy Maszyn, Politechnika Szczecińska

Liczba referatów – 132

Komitet organizacyjny

prof. dr hab. inż. Władysław Nowak
prof. dr inż. Tadeusz Kukuła
doc. dr inż. Roman Sobański
dr inż. Jerzy Budyłowski
dr inż. Mieczysław Kabat

X Zjazd Termodynamików

22–29 października 1978 r., Michałowice

Organizator – Instytut Techniki Ciepłej i Mechaniki Płynów, Politechnika Wrocławska

Liczba referatów – 116 + 2 referaty dotyczące historii Zjazdów i tematyki X Zjazdu Termodynamików

Komitet organizacyjny i naukowy

prof. dr hab. inż. Eugeniusz Kalinowski – przewodniczący
dr inż. Zbigniew Gnutek
dr inż. Jerzy Kuś
dr inż. Mirosław Łuczak
dr inż. Anna Maciak
dr inż. Jerzy Szarynger

IX Zjazd Termodynamików

16–22 listopada 1975 r., Polańczyk

Organizator – Instytut Lotnictwa, Politechnika Rzeszowska

Liczba referatów – 69

Liczba uczestników – 188

Komitet organizacyjny

doc. dr hab. inż. Andrzej Lesikiewicz

doc. dr inż. Henryk Kopecki

doc. dr hab. Daniel Markowski

dr inż. Bogumił Bieniasz

dr inż. Władysław Szymański

VIII Zjazd Termodynamików

16–21 czerwca 1972 r., Krościenko

Organizator – Instytut Metalurgii, Akademia Górniczo-Hutnicza

Liczba referatów – 62

Liczba uczestników – 172

Komitet organizacyjny

prof. dr hab. inż. Tadeusz Haupt – przewodniczący

doc. dr inż. Stanisław Dawidowicz

prof. dr inż. Tadeusz Senkara

VII Zjazd Katedr Termodynamiki

16–20 września 1969 r., Błażejewko

Organizator – Katedra Teorii Maszyn Ciepłych, Politechnika Poznańska

Liczba referatów – 60 (58 referatów zawartych w materiałach konferencyjnych)

Liczba uczestników – 147

Komitet organizacyjny

prof. dr inż. Edmund Tuliszka – przewodniczący

doc. dr hab. inż. Józef Pientka – sekretarz

mgr inż. Jacek Kowalski

dr inż. Roman Pieprzyk

dr inż. Memert Radziszewski

dr inż. Janusz Walczak

dr inż. January Rybarczyk

dr inż. Stanisław Horn

mgr inż. Zdzisław Mikołajczak

Maria Cieślewicz – sekretariat

VI Zjazd Katedr Termodynamiki

25–28 września 1967 r., Arturówek

Organizator – Katedra Techniki Ciepłej, Politechnika Łódzka

Liczba referatów – 58 (54 referaty zawarte w materiałach konferencyjnych)

Liczba uczestników – 120

Przewodniczący Komitetu organizacyjnego – doc. Feliks Kotlewski

V Zjazd Jednoimiennych Katedr Termodynamiki

14–19 czerwca 1965 r., Czarlina

Organizator – Katedra Podstaw Techniki Ciepłej, Politechnika Gdańska

Liczba referatów – 40

Liczba uczestników – 140

Komitet organizacyjny

doc. dr hab. inż. Czesław Buraczewski – przewodniczący

dr inż. Wiesław Jasiński – sekretarz

mgr inż. Wiesław Grześkowiak

dr inż. Antoni Chłopecki

dr inż. Stanisław Niespodziński

mgr inż. Tolestyn Madaj

IV Zjazd Jednoimiennych Katedr Termodynamiki

19–21 września 1963 r., Warszawa-Bemowo

Organizator – Katedra Silników Lotniczych i Termodynamiki, Wojskowa Akademia Techniczna

Liczba referatów – 51 (44 referaty zawarte w materiałach konferencyjnych)

Liczba uczestników – 180

Przewodniczący Komitetu organizacyjnego – płk. prof. dr inż. Ryszard Szymanik

Komitet Honorowy

prof. Stanisław Chrzanowski

prof. Roman Mistewicz

prof. Stanisław Ochęduszko

prof. Michał Owczynnیک

prof. Bohdan Stefanowski

prof. Wiktor Wiśniowski

III Zjazd Jednoimiennych Katedr Termodynamiki

28–30 września 1961 r., Gliwice

Organizator – Katedra Teorii Maszyn Ciepłych, Politechnika Śląska

Liczba referatów – 38 + 9 komunikatów

Liczba uczestników – 60

Przewodniczący Komitetu organizacyjnego – prof. dr hab. inż. Stanisław Ochęduszko

II Zjazd Jednoimiennych Katedr Termodynamiki

28–30 września 1959 r., Kraków

Organizator – Katedra Techniki Ciepłej, Politechnika Krakowska

Liczba referatów – 21

Liczba uczestników – 40

Komitet organizacyjny

prof. mgr inż. Stanisław Chrzanowski – przewodniczący

z-ca prof. mgr inż. Jerzy Glaser – członek

z-ca prof. mgr inż. Stanisław Steindel – członek

mgr inż. Ryszard Nowicki – sekretarz techniczny

mgr inż. Teresa Styrylska

mgr inż. Kazimierz Wołek

I Zjazd Jednoimiennych Katedr Termodynamiki, Pomiarów Ciepłych i Chłodnictwa

20–21 września 1957 r., Warszawa

Organizator – Politechnika Warszawska

Liczba referatów – 10

Liczba uczestników – 60

Inspirator – prof. dr inż. Bohdan Stefanowski

Przewodniczący Komitetu organizacyjnego – prof. dr inż. Jerzy Dowkontt